

Fjármála- og efnahagsráðuneytið
Skrifstofa skattamála
Arnarhvoll við Lindargötu,
101 Reykjavík

Reykjavík, 17. nóvember 2020

Efni: Umsögn Slysavarnafélagsins Landsbjargar um drög að frumvarpi um breytingu á ýmsum lögum um skatta og gjöld (skattalegir hvatar fyrir lögaðila sem starfa til til almannaheilla). Mál nr. 24 á þingmálaskrá fjármála- og efnahagsráðherra.

I. INNGANGUR

1. Þann 7. nóvember sl. voru kynnt á samráðsgátt stjórnvalda drög að frumvarpi um breytingu á ýmsum lögum um skatta og gjöld er varðar skattalega hvata fyrir lögaðila sem starfa til almannaheilla (hér eftir „**frumvarpið**“).
2. Er frumvarpið tilkomið í kjölfar skýrslu starfshóps sem fjármálaráðherra skipaði þann 1. apríl 2019 og var ætlað að fara yfir skattalegt umhverfi þeirrar starfsemi sem féll undir þriðja geirann með það að markmiði að styrkja skattalegt umhverfi hans. Meðan á vinnu starfshópsins stóð var víðtækt samráð haft við hagsmunaaðila og skilaði Slysavarnafélagið Landsbjörg (hér eftir einnig vísað til Slysavarnafélagsins Landsbjargar sem „**félagsins**“) meðal annars ítarlegi umsögn til starfshópsins um með hvaða hætti þessi mál snerta starfsemi félagsins og hvernig hægt væri að gera enn betur í þeim efnum. Starfshópurinn skilaði skýrslu sinni til ráðherra í janúar 2020 og þann 29. september sl. voru kynnt áform um fyrirhugaða lagasetningu af þessu tilefni.
3. Um markmið frumvarpsins kemur eftirfarandi fram á samráðsgátt stjórnvalda:
„Markmið frumvarpsins er að auka skattalega hvata fyrir þá lögaðila sem falla undir þriðja geirann og starfa til almannaheilla og skjóta þannig styrkari stöðum undir þá starfsemi sem þar fer fram. Þá þykir rétt að auka jafnframt hvatann fyrir gefendur vegna gjafa og framlaga til þeirrar starfsemi. Með auknum skattalegum hvötum bæði fyrir þiggjendur og gefendur mun sú starfsemi til almannaheilla sem fellur undir þriðja geirann eflast og styrkjast sem leiðir til auðgunar á því mikilvæga sjálfbóðaliðastarfi sem fer fram í hinum ýmsu félögum og félagasamtökum um land allt.“
4. Slysavarnafélagið Landsbjörg fagnar því að athygli stjórnvalda skuli beinast að þessum mála-flokki og þeirri áherslu að efla skattalegt umhverfi þriðja geirans og styrkja þannig það mikil-væga starf sem sjálfbóðaliðar vinna hér á landi. Í frumvarpinu felst viðurkenning á þeim sam-félagslegu verðmætum sem leiða af óeigingjörnu starfi þeirra fjölmörgu sjálfbóðaliða sem starfa í þágu almannaheilla hér á landi. Ekki síður er um að ræða viðurkenningu á því góða starfi sem þarf til til þess að halda úti starfsemi samfélagslega mikilvægra félagasamtak, líkt og Slysavarnafélagsins Landsbjargar, en ljóst er að þar sameinast kraftar fjölmargra sjálf-

boðaliða í því góða og þjóðhagslega mikilvæga starfi sem þar er unnið. Þá er sú áhersla stjórnvalda sem birtist í frumvarpinu, þ.e. að nýta skattkerfið til góðra verka með því að auka efnahagslega hvata fyrir gefendur vegna gjafa og framlaga til starfsemi í þágu almannaheilla, til þess fallin að stuðla að aukinni samfélagslegri ábyrgð fyrirtækja og einstaklinga hvað þetta varðar. Því ber að fagna.

5. Þá vill Slysavarnafélagið Landsbjörg koma á framfæri sérstakri ánægju með þá vönduðu málsmeðferð sem mál þetta hefur fengið, því víðtæka samráði sem haft hefur verið við hagsmunaaðila allt frá því að starfshópur fjármálaráðherra var skipaður og þeim vönduðu vinnubrögðum sem viðhöfð hafa verið í tengslum við gerð frumvarpsins.
6. Samhljómur er að miklu leyti á milli helstu efnisatriða frumvarpsins og þeim athugasemdum og ábendingum sem Slysavarnafélagið Landsbjörg hefur þegar komið á framfæri við meðferð málsins til þessa. Af hálfu Slysavarnafélagsins Landsbjargar er tilkomu frumvarpsins því fagnað enda ljóst að um mikla réttarbót verður að ræða fyrir félög og félagasamtök sem starfa í þágu almannaheilla hér á landi.

II. ALMENNT UM SLYSAVARNAFÉLAGIÐ LANDSBJÖRG

7. Slysavarnafélagið Landsbjörg eru landssamtök björgunarsveita og slysavarnadeilda á Íslandi. Félagið var stofnað 2. október 1999 við sameiningu Slysavarnafélags Íslands og Landsbjargar, landssambands björgunarsveita, sem varð til við sameiningu Landssambands hjálparsveita skáta og Landssambands flugbjörgunarsveita. Undir merkjum samtakanna starfa rúmlega 10 þúsund félagsmenn (sjálfboðaliðar) í mismunandi einingum, þ.e. 94 björgunarsveitum, 36 slysavarnadeildum og 48 unglingadeildum (sem vísað er til sem „**eininga félagsins**“). Sveitir þessar eru misstórar og öflugar eftir stærð og gerð byggðalaga sem þær starfa í. Innan björgunarsveita og slysavarnadeilda starfa sérhæfðir hópar á ýmsum sviðum, svo sem í sjóbjörgun, fjallabjörgun, rústabjörgun, fyrstu hjálp, köfun o.s.frv. Skipulag starfsemi félagsins er með þeim hætti að einstaklingar eiga ekki beina aðild að félaginu heldur eiga einstaklingar aðild að fyrrnefndum einingum félagsins, sem aftur eiga aðild að félaginu.
8. Starfsemi félagsins og eininga þess miðar að því að koma í veg fyrir slys og bjarga mannlífum og verðmætum. Í þeim tilgangi er öflugur hópur sjálfboðaliða til taks ef út af bregður, á nóttu sem degi, allt árið um kring og hafa mörg hundruð sjálfboðaliðar margoft komið samborgurum sínum til hjálpar, oft við erfiðar og hættulegar aðstæður. Fram kemur í frumvarpi því sem varð að lögum nr. 43/2003, um björgunarsveitir og björgunarsveitarmenn, að „*enginn efast um mikilvægi þessa óeigingjarna og mikla starfs í þágu almannaheilla*“. Slysavarnafélagið Landsbjörg nýtur sérstöðu samanborið við erlend systursamtök þar sem hluti starfsemi systursamtakanna er oft rekinn af hinu opinbera og aðeins hluti starfseminnar er unnin af sjálfboðaliðum. Það er því einstakt á heimsvísu að til staðar sé eins öflugt kerfi þegar kemur að leit og björgun bæði á landi og á sjó sem aðeins er mannað sjálfboðaliðum og hefur sú fagmennska sem einkennir starf íslenskra björgunarsveita og á sér fáar hliðstæður vakið eftirtekt víða um heim. Verður því að ætla að þetta fyrirkomulag hafi í för með sér sparnað fyrir ríkið, sem þyrfti annars, ef björgunarsveitanna nyti ekki við, að koma sér upp dýrum tækjabúnaði ásamt því að ráða og þjálfar starfsfólk til að sinna þeim verkefnum sem nú er sinnt í sjálfboðavinnu af björgunarsveita-fólki um allt land. Það er ánægjulegt að sjá og viðurkenning fyrir þau félög sem starfa í þágu almannaheilla að stjórnvöld sjá þetta sömu augum, sbr. eftirfarandi umfjöllun í greinargerð með frumvarpinu:

„Sú hugsun sem býr oftast að baki slíkum skattalegum hvötum til starfseminnar er skilningur löggjafans á því mikilvæga samfélagslega hlutverki og óeigingjarna starfi sem þessir lögaðilar sinna. Þá má nefna að þessir aðilar sinna oft á tíðum brýnum samfélagslegum verkefnum sem hið opinbera þyrfti annars að sinna, t.a.m. ýmsum velferðarmálum, mannúðar- og líknarmálum og starfsemi sem miðar að því að koma í veg fyrir slys og bjarga mannlífum og verðmætum. Slík útvistun tiltekinna verkefna leiðir þannig til útgjaldasparnaðar fyrir hið opinbera og aukins ábata fyrir þjóðfélagið. Jafnframt ber að hafa í huga að þessir lögaðilar reka ekki atvinnustarfsemi í skilningi skattalaga, heldur starfsemi með þjóðfélagslegan tilgang og samfélagsleg markmið að leiðarljósi.“

9. Þrátt fyrir að meðlimir eininga félagsins séu allir sem einn sjálfbóðaliðar er rekstur öflugra björgunarsveita og slysavarnadeilda afar kostnaðarsamur. Þjálfar þarf björgunarsveitafólk, tæki og tól verða að vera tiltæk og í góðu lagi, húsnæði þarf undir búnað og olíu á tækin. Starfsemi félagsins og einstakra eininga þess er fjármögnuð með sjálfsaflafé, styrkjum og frjálsum framlögum. Það skal þó tekið fram að rekstur Slysavarnafélagsins Landsbjargar og þeirra björgunarsveita sem starfa undir merkjum samtakanna er að hluta fjármagnaður með opinberum framlögum, *sbr.* meðal annars í tengslum við þjónustusamning við dómsmálaráðuneytið um rekstur björgunarskipa og skipulagningu, samhæfingu og þjálfun á sviði björgunar, leitar og gæslu. Þrátt fyrir það er starfsemi Slysavarnafélagsins Landsbjargar og þeirra björgunarsveita og slysavarnadeilda sem starfa undir merkjum félagsins að langmestu leyti rekin fyrir sjálfsaflafé og sinna sjálfbóðaliðar mikilli fjáröflunarvinnu til þess að geta staðið við skuldbindingar við ríkið sem grundvallast á heildarskipulagi almannavarna og laga nr. 43/2003 um björgunarsveitir og björgunarsveitamenn.

III. ATHUGASEMDIR SLYSAVARNAFÉLAGSINS LANDSBJARGAR VIÐ HELSTU FYRIRHUGUÐU BREYTINGAR Á GILDANDI LÖGUM OG REGLUM ER LEIÐA AF HINNI ÁFORMUÐU LAGASETNINGU

10. Í tengslum við drög frumvarpsins sem nú hafa verið birt á samráðsgátt stjórnvalda vill Slysavarnafélagið Landsbjörg góðfúslega koma á framfæri eftirfarandi athugasemdum og ábendingum þar að lútandi.
11. Frumvarpinu er skipt í eftirfarandi sex kafla: (1) breyting á lögum nr. 90/2003, um tekjuskatt; (2) breyting á lögum nr. 94/1996, um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur; (3) breyting á lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt; (4) breyting á lögum nr. 138/2013, um stimpilgjald; (5) breyting á lögum nr. 14/2004, um erfðafjárs katt; og (6) breyting á lögum um fyrirtækjaskrá nr. 17/2003. Til einföldunar verður því í þeim athugasemdum sem á eftir koma stuðst við sömu uppsetningu og í framhaldi verður fjallað um (7) álitafni er lúta að gildistöku þeirra laga sem á frumvarpinu byggja, sem og settar fram þær (8) athugasemdir sem ekki beinlínis falla undir framangreinda undanfarandi kafla.

III.1) Breyting á lögum nr. 90/2003, um tekjuskatt

12. **Upptaka og skilgreining hugtaksins „almannaheill“.** Í frumvarpinu er lagt til að hugtakið „almannaheill“ verði notað í stað „almenningsheilla“ og að það verði skilgreint sérstaklega.
13. Slysavarnafélagið Landsbjörg tekur heilshugar undir mikilvægi þess að hugtakið „almannaheill“ verði skilgreint sérstaklega og hvað skuli undir það falla að gildandi rétti. Það liggur enda í augum uppi að skilgreining þessa hugtaks hefur lykilþýðingu, þegar kemur að skattalegu umhverfi þriðja geirans og hvaða aðilar og málaflokkar geti notið þess hagræðis

sem mælt er fyrir um í frumvarpinu. Af frumvarpinu má einnig ljóst vera að skilgreining þessa hugtaks mun verða grundvallarforsenda þess hvort að þau félög og félagasamtök sem starfa í þágu almannaheilla fái skráningu á almannaheillaskrá, sem aftur er skilyrði fyrir þess að þau fái notið þess skattalega hagræðis og þeirra efnahagslegu hvata sem mælt er fyrir um í frumvarpinu. Því er æskilegt að skilgreining hugtaksins komi fram í settum lögum líkt og frumvarpið mælir fyrir um einkum og sér í lagi í ljósi þeirra krafna sem stjórnarskrá lýðveldisins gerir um skýrleika skattlagningarheimilda. Leiða má líkum að því að tilvísun til skattframkvæmdar sem byggist að meginstefnu á með hvaða hætti málaflokkar gjafafrádráttar eru afmarkaðir í reglugerð nr. 483/1994, um frádrátt frá tekjum af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi, uppfylli ekki þær kröfur sem gerðar eru til skýrleika skattlagningarheimilda enda skal skattamálum skipað með lögum samkvæmt stjórnarskrá lýðveldisins.

14. Með vísan til framangreinds, fagnar Slysavarnafélagið Landsbjörg því sérstaklega að í frumvarpinu er starfsemi björgunarsveita, landssamtaka björgunarsveita og slysavarnadeilda og einstakra félagseininga sem starfa undir merkjum samtakanna nú markaður sérstakur málaflokkur samanborið við það regluverk sem nú er í gildi þar sem slysavarnir á landi, sjó og í lofti hafa verið felldar undir það að vera „viðurkennd líknarstarfsemi“, sbr. ákvæði c. liðar 16. gr. reglugerðar nr. 483/1994, um frádrátt frá tekjum af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi. Verður að telja að í þessu felist viðurkenning á því góða og samfélagslega mikilvæga starfi sem unnið er af þeim fjölmörgu sjálfboðaliðum sem starfa undir merkjum félagsins.
15. Í greinargerð með frumvarpinu (kaflí 3.3.2 i.f.) kemur fram að gert sé ráð fyrir að ráðherra setji reglugerð sem kveði á um hvaða málaflokkar falli undir gjafafrádrátt einstaklinga og lögaðila. Miðað við athugasemdir er lúta að skilgreiningunni á hugtakinu almannaheill og þau rök sem þar búa að baki hlýtur sú spurning að vakna hvort ekki sé eðlilegra að þau skilyrði sem þurfi til að koma svo félög og félagasamtök geti fallið undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, eins og frumvarpið gerir ráð fyrir að ákvæðið líti út, séu með tæmandi hætti talin í settum lögum.
16. **Gjafafrádráttur einstaklinga.** Í frumvarpinu er lagt til að einstaklingum verði heimilt að draga frá skattskyldum tekjum sínum einstakar gjafir og framlög til þeirra lögaðila sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, eins og fyrirhugað er að breyta því ákvæði í frumvarpinu. Þá er lagt til að miðað verði við ákveðið hámark sem verði 350 þús. kr. á hverju ári og það verði gert að skilyrði að sá lögaðili sem þiggur slíkar gjafir eða framlög verði skráður á almannaheillafélagaskrá hjá Skattinum þegar gjöf er afhent eða framlag er veitt.
17. Slysavarnafélagið Landsbjörg fagnar þessu nýmæli sérstaklega enda er um mikið framfararskref að ræða sem mun án efa hafa jákvæð áhrif möguleika almannaheillafélaga til þess að afla styrkja og annarra framlaga frá einstaklingum. Þá eru slíkar frádráttarheimildir einstaklinga í samræmi við skattalegt umhverfi víða erlendis. Um möguleg jákvæð áhrif þessara tillagna þá má í þessu sambandi má nefna að á árinu 2018 komu u.þ.b. 44% allra mótekinna styrkja og framlaga hjá Slysavarnafélaginu Landsbjörg og einingum þess frá einstaklingum.
18. Þó vill Slysavarnafélagið Landsbjörg koma á framfæri eftirfarandi athugasemd er lýtur að texta þessa ákvæðis í frumvarpinu. Eins og ákvæði 2. gr. frumvarpsins er sett fram, þ.e.a.s. orðalagið „*einstaka gjafir og framlög*“, kann að skapa óvissu þegar kemur að skýringu ákvæðisins um hvort frádráttur samkvæmt ákvæðinu sé heimill í tilviki reglulegra gjafa eða framlaga, sem á almanaksári ná samanlagt tilgreindri lágmarksfjárhæð (10 þús. kr.) en hver þeirra um sig, þ.e. einstaka gjafir og framlög, ná ekki lágmarksfjárhæðinni. Um þetta segir eftirfarandi í greinargerð með frumvarpinu:

„Í ákvæðinu er lagt til að einstaklingum verði heimilt að draga frá skattskyldum tekjum sínum utan atvinnurekstrar einstaka gjafir og framlög til þeirra lögaðila sem hafa með höndum starfsemi sem um ræðir í a-f-lið 4. tölul. 4. gr., að lágmarki 10 þús. kr. og allt að hámarki 350 þús. kr. á hverju almanaksári. Af ákvæðinu leiðir að hjón eða sambýlisfólk sem uppfyllir skilyrði fyrir samsköttun, sbr. 3. mgr. 62. gr., getur dregið frá skattskyldum tekjum sínum allt að 700 þús. kr. á hverju almanaksári. Þá er talið rétt að til staðar sé ákveðin lágmarksfjárhæð með tilliti til þess kostnaðar og eftirlits sem hlýst af breytingunni.“

19. Í þessu sambandi er vísað til mánaðarlegra styrktaraðila Slysavarnafélagsins Landsbjargar og eininga þess, svokallaðra „**Bakvarða**“, en um er að ræða fjáröflunarleið sem Slysavarnafélagið Landsbjörg hefur byggt upp á undanförunum árum og er orðin ein af mikilvægustu fjáröflunarleiðum félagsins og eininga þess. Algengt er að slíkir Bakverðir styrki félagið og einingar þess með reglulegum hætti um fjárhæð sem samanlagt yfir árið nær lágmarksfjárhæð frumvarpsins, en aftur á móti er óalgengt að einstaka (mánaðarlegar) greiðslur séu umfram áðurnefnda lágmarksfjárhæð. Sambærilegt fyrirkomulag tíðkast víða meðal almannaheillafélaga. Það væri afar bagalegt svo ekki sé meira sagt að ef við skýringu laganna á síðara tímamarki sú niðurstaða yrði fengin að lágmarksfjárhæðin ætti við um hverja einstaka greiðslu óháð því hvort að um reglubundin framlög eða gjafir sé að ræða. Af þeim sökum leggur Slysavarnafélagið Landsbjörg til að þetta verði skýrt frekar við vinnslu frumvarpsins. Slíkt gæti verið með þeim hætti að texta ákvæðisins væri breytt þannig að orðið „*einstaka*“ í upphafi ákvæðisins yrði tekið út og/eða stuðst við orðalagið „[...] að lágmarki samtals 10 þús. kr. og allt að hámarki 350 þús. á almanaksári.“ Slíkt ætti ekki að fela í sér aukinn kostnað við eftirlit, enda er gert ráð fyrir því að þiggjendur slíkra gjafa og framlaga veiti Skattinum upplýsingar um mótekna fjárhæð frá gefendum til áritunar á skattframtal. Í öllu falli þykir ótækt að þeim einstaklingum sem vilja láta gott af sér leiða og styðja við starfsemi almannaheillafélaga með reglubundnum hætti sé mismunað samanborið við þá sem vilja gefa slík framlög eða gjafir einstaka sinnum.
20. Ennfremur sýnir sú nálgun sem tekin er í frumvarpinu vel mikilvægi skilgreiningar hugtaksins „*almannaheill*“ í 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt og hvaða starfsemi og málaflokkar falli þar undir. Í frumvarpinu kemur fram að ráðherra setji í reglugerð nánari reglur um framkvæmd ákvæðisins. Mikilvægt er að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar að ákvæðið geti tekið gildi óháð því hvort búið sé að setja slíka reglugerð enda sé reglugerðinni aðeins ætlað að mæla nánar fyrir um tiltekin atriði. Þá kemur fram í greinargerð að slíkri reglugerð sé ætlað að kveða á um hvaða málaflokkar falli undir gjafafrádrátt einstaklinga og fyrirtækja, skráningu lögaðila á almannaheillafélagaskrá, tímamörk í þeim efnum o.fl. Hér virðist vera um að ræða atriði sem þegar er tekið á í frumvarpinu, s.s. varðandi sérstaka skilgreiningu á hvaða starfsemi teljist til almannaheilla. Líkt og segir í greinargerð með frumvarpinu verður að gæta að því að skilyrði um skýrleika skattlagningarheimilda séu uppfyllt og ekki verði mælt fyrir um efnisskilyrði er ráða skattlagningu í greinargerð eða stjórnvöldum veitt heimild til mats um það hvenær skattur skuli lagður á, hann aftekinn eða honum breytt.
21. Til viðbótar við framangreint þá mætti hugsa sér að hægt væri að nota stafrænar lausnir til þess að búa til aukið hagræði og gagnsæi þegar kemur að nýtingu gjafafrádráttar einstaklinga og er þegar slíka tillögu að finna í frumvarpinu er lýtur að forskráningu móttækinna fjárhæða á skattframtöl gefanda. Slíkar stafrænar lausnir, t.a.m. í tengslum við staðgreiðsluskil skatts væru líklegar til þess að einfalda enn frekar forskráningu og eftirlit með því að öll skilyrði gjafafrádráttarins væru uppfyllt. Væri því ekki úr vegi að samráð væri haft við Skattinn, sem stendur öllum stofnunum fremstur þegar kemur að nýtingu stafrænna lausna og rafrænna samskipta

við borgarana, um mögulegar útfærslur hvað þetta varðar. Í þessu sambandi má einnig nefna að í tengslum við gerð umsagnar sem skilað var til áðurnefnds starfshóps þá leitaði Slysavarnafélagið Landsbjörg til systursamtaka sinna erlendis og sendi þeim spurningalista til að kanna hvernig skattalegu umhverfi þeirra væri háttað. Ýmislegt áhugavert kom í ljós í tengslum við hvernig skattalegt umhverfi þriðja geirans er í öðrum ríkjum og er vísað til umsagnar félagsins til starfshópsins hvað það varðar. Má sérstaklega nefna að afar áhugaverðar reglur eru til staðar í Bretlandi sem veita einstaklingum skattalegt hagræði þegar styrkja á almannahellafélög, en eftirfarandi kom fram í svari Royal National Lifeboat Institute:

There are several ways that an individual can donate to charity:

- i. **Payroll Giving (Give As You Earn (GAYE)).** This is a scheme whereby an employee or pensioner can make either regular or one-off donations to charities of their choice by a direct deduction from their salary. There is no upper limit and individuals can choose which charities they support. The scheme operates by an employee authorizing the employer to deduct the charitable payment from his gross pay, which is passed to a GAYE agency who then pass the payment on to the respective charity. The employee will get tax relief on their charitable payment.*
- ii. **Gift Aid.** This is a scheme where individuals who are taxpayers can sign a declaration to allow a charity to claim tax on the individual's donations made to the charity from HMRC. Basic rate is 20%, therefore gift aid on a donation of £100 would be £20. Higher rate tax payers pay a rate of 40%. The basic rate of 20% can be claimed back by the donor who can either keep it for themselves or pay that to the charity. The only stipulation is that the taxpayer must have paid enough tax during the appropriate tax year to cover the tax relief amount given to the charity.*

22. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar er þessi útfærsla á „Give As You Earn“ kerfinu frá Bretlandi áhugaverð og býður upp á möguleika hérlandis m.t.t. þess að nýta staðgreiðslukerfið og annars konar stafrænar lausnir í samstarfi við Skattinn til þess að efla og styrkja starf félaga og félagasamtaka sem starfa í þágu almannaheilla. Það er enda ljóst að því einfaldara sem það er fyrir einstaklinga að nýta sér þetta skattalega hagræði, þeim mun líklegra er að einstaklingar nýti sér það í reynd til hagsbóta fyrir þau félög sem starfa í þágu almannaheilla hér á landi.

23. **Gjafafrádráttur lögaðila.** Lagt er til í frumvarpinu að hámark prósentuhlutfalls gjafafrádráttar lögaðila verði hækkað úr 0,75% í 1,5% af tekjum. Samhliða verði gerð sú breyting á ákvæði 2. tölul. 31. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, að það speglist á við skilgreiningu hugtaksins „almannaheill“ líkt og það er skilgreint í frumvarpinu. Auk þess mun það gert að skilyrði frádráttar gefanda að þiggjandi gjafa og framlaga verði skráður á almannahellafélagaskrá hjá Skattinum.

24. Slysavarnafélagið Landsbjörg telur framangreinda hækkun gjafafrádráttar lögaðila skref í rétta átt. Þó megi ganga enn lengra að mati félagsins og afnema umrætt hámark eða í öllu falli hækka það verulega enda myndi það auka verulega möguleika þess að þessi frádráttarheimild yrði nýtt í auknu mæli, líkt og sú tölfræði sem fram kemur í greinargerð með frumvarpinu sýnir um áhrif þess þegar hlutfallið var hækkað úr 0,5% í 0,75%. Auk þess sem slíkt væri í samræmi við það sem gengur og gerist erlendis.

25. **Afnám skattlagningar móttækinnna fjármagnstekna.** Í frumvarpinu er lagt til að lögaðilar sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, eins og fyrirhugað er að breyta því ákvæði með frumvarpinu, skuli undanþegnir tekjuskatti af móttæknum fjármagnstekjum.
26. Slysavarnafélagið Landsbjörg fagnar þessu nýmæli sérstaklega og ljóst að þetta mun hafa jákvæð áhrif á starfsemi félagsins. Með þessu er jafnframt aðstaða almannaheillafélaga sem starfa hér á landi jöfnuð samanborið við aðrar Norðurlandþjóðir og ýmis önnur nágrannaríki, líkt og rakið er í greinargerð með frumvarpinu.
27. Þá tekur Slysavarnafélagið Landsbjörg heilshugar undir þann rökstuðning sem fram kemur í greinargerð með frumvarpinu að því er varðar þessa breytingu. Þegar litið er til fyrirkomulags fjármögnunar starfsemi Slysavarnafélagsins Landsbjargar og eininga þess kemur í ljós sú áhersla félagsins að hafa þær fjáraflanir sem félagið stendur fyrir fáar en öflugar. Af því leiðir að fjármagn safnast í tengslum við slíkar fjáraflanir sem geymt er á vaxtaberandi innláns-reikningum þar til þörf er á að nýta það í starfsemi félagsins og eininga þess. Verkefni björgunarsveitanna eru t.a.m. jafnan þess eðlis að bregðast þarf við með skjótum hætti og því mikilvægt að til staðar séu sjóðir til þess að standa straum af kostnaðarsömum útköllum, auk þess sem endurnýjunarþörf tækja er mismunandi og getur komið til skyndilega. Því eru lagðir fjármunir til hliðar til þess að standa straum af kostnaði við tilfallandi verkefni og slíkri endurnýjun þegar þörf krefur. Þessi fyrirhugaða breyting er því afar jákvæð enda er ljóst að þeir fjármunir sem annar færur til greiðslu fjármagnstekjuskatts munu skila sér í auknum sjóðum sem nýttir verða til slysavarna, björgunarstarfa og/eða kaupa á björgunartækjum almenningi til heilla.

III.2) Breyting á lögum nr. 94/1996, um staðgreiðslu skatts á fjármagnstekjur

28. Um er að ræða breytingu sem leiðir af afnámi skattskyldu á móttæknum fjármagnstekjum og er um afar jákvæða breytingu að ræða sem Slysavarnafélagið Landsbjörg fagnar líkt og að framan er rakið.

III.3) Breyting á lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt

29. Frumvarpið gerir ráð fyrir tvíþættri breytingu á lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt. Annars vegar að kveðið verði á um heimild allra þeirra lögaðila sem starfa til almannaheilla og eru skráðir á almannaheillafélagaskrá hjá Skattinum til endurgreiðslu virðisaukaskatts af vinnulið vegna byggingar, endurbóta eða viðhalds á mannvirkjum sem alfarið eru í eigu þessara aðila, að ákveðnum skilyrðum uppfylltum. Um verði að ræða 60% endurgreiðsluhlutfall virðisaukaskatts af vinnulið vegna vinnu á byggingarstað, eða vegna endurbóta eða viðhalds. Hins vegar að hugtakið „góðgerðarstarfsemi“ verði skýrt nánar og í stað orðins „líknarmál“ verði notast við orðið „almannaheill“. Þá skuli það gert að skilyrði að móttakandi hagnaðar af góðgerðarstarfsemi verði skráður í almannaheillaskrá hjá Skattinum, meðal annars í þeim tilgangi að sporna gegn því að almannaheillafélög verði misnotuð í tilgangi sem varðar ákvæði laga um aðgerðir gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, nr. 140/2018. Einnig er lagt upp með að undir hliðstæða sölu góðgerðarfélaga skuli falla netsala, sala á samfélagsmiðlum eða öðrum miðlum og að það tímamark sem undanþágan nær til skuli lengd úr 3 dögum í 5 daga í hverjum mánuði og í 25 daga í stað 15 daga þegar um árlegan viðburð er að ræða.
30. **Undanþága vegna góðgerðarmála.** Nú kemur fram í 5. mgr. 2. gr. laga nr. 50/1988 að góðgerðarstarfsemi sé undanþegin skattskyldu virðisaukaskatts, enda renni hagnaður af henni að öllu leyti til líknarmála. Það er til mikilla bóta að skýra eigi nánar hugtakið „góðgerðarmál“, að notast eigi við hugtakið „almannaheill“ með vísan til 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekju-

skatt líkt og það kemur fyrir í frumvarpinu. Þá er jákvæð sú breyting, einkum í ljósi samfélagslegrar þróunar og tæknibreytinga, líkt og fjallað er um í greinargerð með frumvarpinu, að kveða sérstaklega á um að sala í netverslun verði heimil og falli undir ákvæðið.

31. Þá er það fagnaðarefni að til standi að rýmka þau þröngu tímamörk sem mælt er fyrir um í ákvæðinu. Þó er það þannig að þótt til standi að rýmka tímamörkin umtalsvert frá því sem nú gildir að þá er enn um nokkuð þröng tímamörk að ræða. Þessi þröngu tímamörk eru til þess fallin að draga úr möguleikum á ýmis konar fjáröflun og vinnur jafnvel gegn því að góðar hugmyndir um fjáraflanir verði að veruleika.
32. Slysavarnafélagið Landsbjörg veltir því upp þeim sjónarmiðum hvort yfirhöfuð sé þörf á slíkum tímamörkum líkt og þeim sem nú koma fram í 1. tölul. 5. mgr. 2. gr. laga nr. 50/1988, fyrir almannaheillafélög sem uppfylla skilyrði 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt. Raunar má leiða líkum að því að öll starfsemi almannaheillafélaga, sem verja öllum hagnaði sínum til almannaheilla, feli í sér góðgerðarstarfsemi með einum hætti eða öðrum. Í ljósi þess að góðgerðarstarfsemi er almennt undanþegin virðisaukaskatti er ekki óvarlegt að ætla að almannaheillafélög falli undir þessa almennt undanþágu virðisaukaskatts, enda ljóst að starfsemi þeirra uppfyllir þegar þau skilyrði að vera í þágu almannaheilla. Þannig má færa rök fyrir því að ákvæði 1. tölul. 5. mgr. 2. gr. og þau tímamörk sem þar koma fram eigi meira við um þá lögaðila sem ekki starfa í þágu almannaheilla en vilja engu að síður einstöku sinnum láta gott af sér leiða með góðgerðarstarfi.
33. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar standa skynsemisrök með því að gera slíkan aðskilnað. Í því sambandi má að félagið og einingar þess hafa notið góðs af þessu ákvæði, meðal annars í tengslum við sölu á Neyðarkallinum, sem árlega er seldur er til almennings án virðisaukaskatts. Komi einstaklingar aftur á móti á skrifstofu Slysavarnafélagsins Landsbjargar sem vilja kaupa Neyðarkallinn utan þess tímabils sem fjaröflunin er í gangi ber félaginu að selja Neyðarkallinn með virðisaukaskatti. Annað dæmi er verkefnið „Skjótum rótum“ sem sett var á laggirnar á árinu 2018 sem viðbót við flugeldasölu björgunarsveitanna. Með kaupum á svo kölluðu „rótarskoti“ verður gróðursettur græðlingur í samstarfi við Skógræktarfélag Íslands. Skjótum rótum er dæmi um verkefni sem hægt væri að selja almenningi og fyrirtækjum á öðrum tímum ársins og ekki aðeins í tengslum við flugeldasölu björgunarsveitanna enda eiga sjónarmið um skógrækt, kolefnisjöfnun og umhverfisvernd upp á pallborðið allt árið um kring. Þá verður einnig til þess að líta að græðlingarnir eru gróðursettir á öðrum tíma en flugeldasalan fer fram og þykir Slysavarnafélaginu Landsbjörg það miður að vera svo þröngur stakkur sniðinn í þessum efnum að geta ekki til blásið til fjáröflunar t.a.m. þegar græðlingarnir eru gróðursettir. Með vísan til framangreinds þykir Slysavarnafélaginu Landsbjörg að rök standi með því að þau félög sem munu uppfylla skilyrði 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, eins og það er lagt til í frumvarpinu, og skráð verða í almannaheillafélagskrá hjá Skattinum skuli almennt undanþegin virðisaukaskatti í starfsemi sinni og þurfi ekki að hlíta þeim tímamörkum sem mælt er fyrir um í 1. tölul. 5. mgr. 2. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt. Skynsemisrök hnígi enda til þess að þau tímamörk hafi verið hugsuð fyrir aðila sem almennt eru í virðisaukaskattskyldri starfsemi en vilji endrum og eins láta gott af sér leiða með góðgerðastarfi sem þá skuli undanþegið virðisaukaskatti.
34. **Endurgreiðsla virðisaukaskatts af hluta vinnuliðar vegna framkvæmda við fasteignir.** Það er engum blöðum um það að fletta að frumvarpið felur í sér mikla réttarbót frá því kerfi sem var við lýði áður en bráðabirgða ákvæði XXXIV var tekið upp í lög nr. 50/1988, um virðisaukaskatt. Slysavarnafélagið Landsbjörg telur þó að taka þurfi ýmis atriði til skoðunar í tengslum við þessa fyrirhuguðu breytingu, bæði er varðar skýringu á tilteknum atriðum og að

ganga megi lengra til þess að jafna stöðu almannaheillafélaga samanborið við aðra aðila sem hafa kost á því að nýta innskatt vegna byggingar, endurbóta eða viðhalds á fasteignum í þeirra eigu.

35. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar er ástæða til að ganga enn lengra og heimila jafnframt endurgreiðslu virðisaukaskatts af efni sem nýtt er við byggingu, endurbóta eða viðhalds mannvirkja sem eru í eigu aðila sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt eins og til stendur að breyta því með frumvarpinu og skráðir eru í almannaheillafélagaskrá hjá Skattinum. Með þessu móti væri komið til móts almannaheillafélög sem eru utan virðisaukaskattkerfisins og njóta þ.a.l. ekki innskattsréttar í tengslum við byggingu, viðhald og framkvæmdir við fasteignir. Hingað til hafa slíkir aðilar sem starfa í þágu almannaheilla verið í lakari stöðu heldur en hagnaðardrífín atvinnurekstrarfyrirtæki sem eiga kost á því að fá fasteignir skráðar sérstakri og frjálsri skráningu og virkja þannig innskattsrétt vegna framkvæmda við slíkar fasteignir. Þá kemur fram í greinargerð með frumvarpinu að miðað sé við sama endurgreiðsluhlutfall og verið hefur í gildi í tengslum við endurgreiðslu virðisaukaskatts til byggjenda og eigenda íbúðarhúsnæðis. Í þessu sambandi má nefna að innskattsréttur þegar um er að ræða frjálsa og sérstaka skráningu fasteigna sætir ekki slíkri skerðingu og á því samanburður við endurgreiðsluhlutfall vegna íbúðarnúsnæðis, líkt og vísað er til í frumvarpinu, ekki við að breyttu breytanda, enda er ljóst að starfsemi almannaheillafélaga líkt og Slysavarnafélagsins Landsbjargar og eininga þess fer ekki fram í íbúðarhúsnæði. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar er nú tækifæri til þess að leiðrétta þennan aðstöðumun og ganga skrefinu lengra og heimila einnig endurgreiðslu virðisaukaskatt af efnispætti við byggingu, viðhald og framkvæmdir fasteigna sem eru í eigu almannaheillafélaga og nýtt undir starfsemi þeirra. Auk þess sem eðlilegt væri að hægt væri að sækja slíka endurgreiðslu virðisaukaskatts að fullu vegna þess kostnaðar sem tilgreindur er í ákvæðinu, líkt og nú gildir samkvæmt bráðabirgðaákvæði XXXIV í lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, sbr. lög nr. 73/2020.
36. Þá er ljóst að sú endurgreiðsluheimild sem fyrirhugað er að innleiða með varanlegum hætti í frumvarpinu er eingöngu bundin við vinnu sem framkvæmd er á byggingarstað. Í núgildandi bráðabirgðaákvæði XXXIV laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, er þó þjónusta vegna hönnunar eða eftirlits með byggingu á mannvirki einnig undanskilin því skilyrði að hún þurfi að vera innt af hendi á byggingarstað. Ekki er þó mælt fyrir um endurgreiðslu virðisaukaskatts vegna hönnunar og eftirlits í frumvarpinu án þess þó að slíkt sé rökstutt sérstaklega í greinargerð með frumvarpinu hverju þetta misræmi sætir. Ljóst er að hönnun og eftirlit stendur í órofa tengslum við slíkar framkvæmdir og er því lagt til að ákvæði frumvarpsins verði uppfært til samræmis við bráðabirgðaákvæði XXXIV í lögum nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, hvað þetta varðar.
37. Ennfremur er að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar ástæða til þess að útvíkka gildissvið hinnar fyrirhuguðu endurgreiðsluheimildar enn frekar í þessu sambandi, enda er ljóst að ýmis vinna getur farið fram í tengslum við byggingu, viðhald og framkvæmdir fasteignar án þess að hún sé framkvæmd á byggingarstaðnum sjálfum. Má þar t.a.m. nefna vinnu við einingahús en ljóst er að umtalsverð vinna fer fram á öðrum stað en byggingarstað áður en einingarnar eru ferjaðar á byggingarstað og settar þar upp. Ef ekki væri um einingahús að ræða færi sams konar vinna fram á byggingarstað. Einnig má í þessu sambandi nefna vinnu við uppsetningu rafmagnstaflna, smíði glugga og hurða, samsetningu innréttinga o.þ.h., sem getur og er jafnvel æskilegt að fari fram að einhverju leyti utan byggingarstaðar. Í þeim tilvikum sem hér hafa verið nefnd er þó ljóst að um er að ræða vinnu sem unnin er og nauðsynleg er í tengslum við byggingu þess mannvirkis sem um ræðir. Því hvetur Slysavarnafélagið Landsbjörg til þess að

hugað verði að því við frekari vinnslu frumvarpsins að gildissvið ákvæðisins verði ekki takmarkað um of þannig að þættir sem nauðsynlegir eru við byggingu sérhverrar fasteignar verði undanþegnir gildissviði ákvæðisins. Sé hinum fyrirhuguðu endurgreiðsluheimildum og þröngur stakkur sniðinn þá getur það haft áhrif á það með hversu skilvirkum hætti almannaheillafélög standa að framkvæmdum við fasteignir sínar, t.a.m. ef það liggur fyrir að einingahús sé hagkvæmasta lausnin án þess að tekið sé tillit til endurgreiðslu virðisaukaskatts, þá getur þessi hagkvæmasti kostur verið dýrari en aðrir þegar upp er staðið þegar tekið er tillit til þess að ekki er hægt að fá virðisaukaskatt endurgreiddan. Með vísan til framangreinds mæla því skynsemisrök með því að útvíkkun gildissvið ákvæðisins verði tekin til skoðunar í tengslum við frekari vinnslu frumvarpsins.

38. Jafnframt kemur fram í frumvarpinu að endurgreiðsluheimild virðisaukaskatts sem greiddur hefur verið af vinnu manna á byggingarstað við byggingu, viðhald eða endurbætur fasteigna taki aðeins til mannvirkja sem eru alfarið í eigu viðkomandi almannaheillafélags. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar mætti koma fram með skýrari hætti, t.a.m. í greinargerð með frumvarpinu, að um geti verið að ræða fasteign sem er hluti mannvirkis. Er þar átt við að mannvirki getur verið samsett úr mörgum mismunandi matshlutum sem ýmist eru skráðir sérstöku fasteignanúmeri hver um sig. Á þetta t.a.m. um iðnaðarhúsnæði sem skipt er í mörg bil. Er ekki óalgengt að t.a.m. björgunarsveitir eigi fasteign þar sem slík fasteign hluti af stærra mannvirkis og eignarhald viðkomandi mannvirkis í heild sé á hendi margra aðila. Þótt það leiði nánast af eðli máls þá mætti skýra þetta frekar til þess að ekki komi til ágreinings um endurgreiðsluheimildir undir ákvæðinu. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar ætti ákvæðisins fremur að vera að einstakir matshlutar eða sérgreind fasteignanúmer séu alfarið í eigu viðkomandi umsækjanda frekar heldur en að vísað sé til mannvirkis.
39. Þessu til viðbótar mætti einnig skýra frekar við hvað sé miðað þegar vísað er til þess að viðkomandi fasteign (mannvirki) skuli vera alfarið í eigu viðkomandi aðila sem nýtur endurgreiðsluréttar. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar væri það til bóta ef í texta frumvarpsins, eða greinargerð með því, kæmi tilvísun til þess að nægjanlegt væri að viðkomandi umsækjandi um endurgreiðsluna væri kaupsamningshafi sérgreinds matshluta fasteignar. Verði gert skilyrði um að viðkomandi umsækjandi sé afsalshafi viðkomandi fasteignar (mannvirkis), en færa má rök fyrir slíkri skýringu vegna orðalagsins „*sem alfarið eru í eigu þeirra*“, er ljóst að það mun í einhverjum tilvikum gera almannaheillafélögum það erfiðara fyrir að nýta þær endurgreiðsluheimildir sem mælt er fyrir um í frumvarpinu. Ástæðan er einfaldlega sú að algengt er að greiðslum sé haldið eftir í tiltekinn tíma og afsal gefið út þegar lokagreiðsla hefur verið innt af hendi. Af þeim sökum telur Slysavarnafélagið Landsbjörg rétt að þetta verði skýrt enn frekar og tileikið verði í greinargerð með frumvarpinu að við skýringu á skilyrði um eignarhald í skilningi ákvæðisins sé átt við að viðkomandi umsækjandi sé þinglýstur afsals- eða kaupsamningshafi fasteignar (mannvirkis) eða sérgreinds matshluta fasteignar.
40. Þá er í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að endurgreiðsla virðisaukaskatts myndi leiðréttingarkvöð innskatts til 10 ára. Það þýðir með öðrum orðum að ef viðkomandi mannvirki er selt eða tekið til annarrar notkunar en varðar meginstarfsemi umsækjanda innan framangreinds tíma skal umsækjandi leiðrétta virðisaukaskatt og endurgreiða ríkissjóði þá fjárhæð sem hann hefur mótttekið vegna þess mannvirkis. Í þessu sambandi vill Slysavarnafélagið Landsbjörg koma á framfæri þeirri athugasemd að þetta kann að einhverju leyti að hamla starfsemi björgunarsveita. Tækjaþörf og húsnæðiskostur björgunarsveita er í stöðugu endurmati og ræðst af stórum hluta af aðstæðum í samfélaginu hverju sinni m.t.t. þess hver þörfin er á hverjum tíma. Það er því ekki útilokað að á slíku 10 ára tímabili hafi orðið verulegar breytingar er lúta að

starfsemi félagsins og einstakra eininga þess og þeim tækjabúnaði sem starfsemi þeirra fylgir, t.a.m. að viðkomandi húsnæði sé orðið of lítið. Slíkt getur haft í för með sér að endurskoða þurfi húsnæðiskost viðkomandi félagseininga sem þá hefðu – vegna áðurnefndrar leiðréttingarkvaðar innskatts – takmarkaða möguleika til að bregðast við slíkum breyttum aðstæðum. Því leggur Slysavarnafélagið Landsbjörg til að leiðréttingakvöð innskatts verði annað hvort stytt eða að umsækjendum um slíkar endurgreiðslur verði heimilt að taka slíka leiðréttingakvöð innskatts með sér og færa hana á milli fasteigna ef til þess kemur að breyttar aðstæður krefjist þess að endurskoða þurfi húsnæðiskost viðkomandi aðila.

III.4) Breyting á lögum nr. 138/2013, um stimpilgjald

41. Lagt er til í frumvarpinu að þeir lögaðilar sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, eins og fyrirhugað er að breyta því ákvæði með frumvarpinu, skuli undanþegnir gjaldskyldu stimpilgjalds samkvæmt lögunum.
42. Slysavarnafélagið Landsbjörg fagnar þessari breytingu enda hefur sú gjaldtaka sem í stimpilgjöldum hefur falist hingað til haft töluverð áhrif á starfsemi félagsins og eininga þess.

III.5) Breyting á lögum nr. 14/2004, um erfðafjárskatt

43. Lagt er til í frumvarpinu að 5. mgr. 1. gr. laga nr. 14/2004, um erfðafjárskatt, verði breytt þannig að kveðið verði á um að ekki skuli greiða erfðafjárskatt af gjöfum og framlögum til aðila sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, eins og því og fyrirhugað er að breyta því ákvæði í frumvarpinu.
44. Að gildandi rétti skal ekki greiða erfðafjárskatt af gjöfum sem falla til félagasamtaka og sjálfs-eignarstofnana sem starfa að almannaheillum. Hér virðist aðeins vera um breytingu sem ætlað er að samræma skilgreininguna á hugtakinu „*almannaheill*“ eins og það hugtak mun eftirleiðis verða skilgreint í 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt. Slík samræming er af hinu góða og sýnir enn og aftur fram á mikilvægi þess með hvaða hætti hugtakið verði skilgreint líkt og að framan er rakið.

III.6) Breyting á lögum nr. 17/2003, um fyrirtækiaskrá

45. Líkt og að framan greinir telur Slysavarnafélagið Landsbjörg þá nálgun sem tekin er í frumvarpinu að skilgreina sérstaklega þá starfsemi sem telst vera til almannaheilla í 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, vera af hinu góða. Þessi breyting felur jafnframt í sér að skilgreining hugtaksins verður grundvallarforsenda þess hvaða félög og félagasamtök komi til með að fá notið þess skattalega hagræðis og þeirra efnahagslegu hvata sem mælt er fyrir um í frumvarpinu enda er í flestum öðrum greinum frumvarpsins vísað til þessarar skilgreiningar.
46. Þá er ljóst af öðrum ákvæðum frumvarpsins að félögum og félagasamtökum sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt verði, til viðbótar gert að uppfylla önnur skilyrði til þess að fá notið þess hagræðis sem mælt er fyrir um í frumvarpinu. Er þar fyrst fremst átt við að slík félög og félagasamtök þurfa að vera skráð á almannaheillaskrá hjá Skattinum.
47. Það er afar mikilvægt að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar að það liggi fyrir með skýrum og gagnsæjum hætti hvort og þá hvaða skilyrði eru gerð til slíkrar skráningar á almannaheilla-félagaskrá. Ekki verður ráðið að frumvarpinu að annað þurfi til að koma en að félög og félagasamtök verði talin falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, svo þau geti fengið skráningu á almannaheillaskránnu. Þó er viðbúið og leiðir af eðli máls að slíkum aðilum verði

gert að veita tiltekna upplýsingar í tengslum við skráninguna þótt það komi ekki fram berum orðum, sbr. meðal annars VII. kafla laga nr. 119/2019, um skráningarskyldu félaga til almannaheilla með starfsemi yfir landamæri. Ekkert er þó vikið að slíkum atriðum í frumvarpinu eða hvort ætlunin er að VII. kafli laga nr. 119/2019 muni gilda einnig um skráningu félaga sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt. Í þessu sambandi verður að gæta að því að slíkar kröfur verði ekki hafðar svo íþyngjandi eða útfærðar með slíkum hætti að það hamli eða komi í veg fyrir að félög og félagasamtök fái notið þess hagræðis sem mælt er fyrir um í frumvarpinu. Sem fyrr greinir er æskilegt að þau atriði sem ráða því hvort það skattalega hagræði sem stendur almannaheillafélögum til boða samkvæmt frumvarpinu verði ákveðin í settum lögum.

48. Skráning á almannaheillafélagaskrá mun hafa gríðarlega mikla þýðingu þegar kemur að því hvort það skattalega hagræði og efnahagslegu hvatar sem mælt er fyrir um í frumvarpinu standi félögum og félagasamtökum til boða. Einingar Slysavarnafélagsins Landsbjargar eru fjölmargar líkt og rakið er í kafla II að framan og samanstanda af 94 björgunarsveitum, 36 slysavarnadeildum og 48 unglingadeildum víðsvegar um landið. Það er því mikilvægt að formskilyrði skráningar á almannaheillafélagaskrá verði ekki gerð svo íþyngjandi að litlum einingum félagsins verði gert erfitt eða jafnvel ókleift að uppfylla þau. Mun eðlilegra er að unnið sé að slíkum málum á vettvangi landssamtakanna, þ.e. Slysavarnafélagsins Landsbjargar, og þeim sjálfbóðaliðum sem starfa á vegum eininga félagsins þannig veitt svigrúm til þess að vinna í þágu aðalmarkmiðs starfseminnar, þ.e. björgun mannlífa og verðmæta. Af þeim sökum leggur Slysavarnafélagið Landsbjörg til að bætt verði við nýrri málsgrein við 3. gr. laga nr. 17/2003, um fyrirtækjaskrá, sem væri svohljóðandi:

„Þegar um er að ræða landssamtök þar sem félagsaðilar eru félög sem teljast almannaheillafélög nægir að landssamtökin séu skráð í almannaheillafélagaskrá samkvæmt lögunum og skal þá slík skráning landssamtakanna einnig ná til og gilda um einstaka félagsaðila. Aðildarfélögum landssamtakanna er þó einnig heimilt að óska eftir sérstakri skráningu í almannaheillafélagaskrá.“

49. Framangreint er í samræmi við þá nálgun sem tekin var í frumvarpi til nýrrar heildarlöggjafar um félög til almannaheilla sem síðast var lögð fram á 149. löggjafarþingi en þó ekki samþykkt, sbr. athugasemdir við 1. gr. þess frumvarps. Hvort sem framangreind tillaga verði lögð til grundvallar eður ei, má einu sæta að mikilvægt er að tekið sé tillit til þessarar sérstöðu landsamtaka þar sem félagsaðilar eru félög sem teljast almannaheillafélög og að regluverkið verði ekki útfært með þeim hætti að slíkum aðilum verði gert erfitt um vik að nýta það hagræði sem frumvarpið mælir fyrir um. Vonast Slysavarnafélagið Landsbjörg því til þess að tekið verði á þessu við frekari vinnslu frumvarpsins

III.7) Athugasemdir er lúta að gildistöku þeirra breytinga sem frumvarpið mælir fyrir um

50. Sem fyrr segir fagnar Slysavarnafélagið Landsbjörg þeirri réttarbót sem frumvarpið felur í sér fyrir starfsemi þriðja geirans hér á landi. Það er enda ljóst að frumvarpið, verði það samþykkt, mun hafa í för með jákvæð áhrif á starfsemi félagsins og eininga þess. Það olli því nokkrum vonbrigðum að gildistökuákvæði laganna skuli miða við 1. janúar 2021 og enn síðar er varða tiltekin ákvæði frumvarpsins. Um þetta segir í greinargerð með frumvarpinu í athugasemdum um 12. gr. þess:

„Lagt er til að lögin öðlist gildi 1. janúar 2021.

Lagt er til að þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. ákvæðisins skuli 2., 3., 7. og 11. gr. öðlast gildi hinn 1. júlí 2021. Þau ákvæð sem um ræðir eiga það sammerkt að vísað er til almannaheillafélagaskrár Skattsins með beinum hætti í þeim ákvæðum sem um ræðir eða gerð er sú krafa að almannaheillafélagaskrá sé til staðar hjá fyrirtækjaskrá vegna þeirra aðila sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laganna. Í ljósi þess að nauðsynlegt er að veita Skattinum svigrúm til þess að koma upp opinni almannaheillafélagaskrá vegna skráningar þeirra lögaðila sem falla undir 4. tölul. 4. gr. er lagt til að ákvæðin öðlist gildi hinn 1. júlí 2021.“

51. Í fyrsta lagi er ljóst með því að hafa gildistöku laganna 1. janúar 2021 verða þau almannaheillafélög sem koma til með að njóta hagræðis á grundvelli laganna af slíku hagræði vegna gjaldársins 2020. Það þykir Slysavarnafélaginu Landsbjörg miður. Leiða má líkum að því að starfsemi almannaheillafélaga sé einmitt sérstaklega mikilvæg á þeim sérstæðu tímum sem samfélagið stendur nú frammi fyrir vegna heimsfaraldurs Covid-19. Þá er einnig ljóst að þær sér-tæku aðgerðir sem gripið hefur verið til í þágu atvinnulífsins og hagnaðardrifinna atvinnurekstrarfyrirtækja ná almennt séð ekki með beinum hætti til almannaheillafélaga enda stunda þau ekki atvinnurekstur í skilningi skattalaga. Með því að flýta gildistöku laganna, verði frumvarpið samþykkt, væri þannig að einhverju leyti komið til móts við þessi félög og þær aðstæður sem þau eru nú í sökum heimsfaraldursins. Að því sögðu þá kann það að vera bjartsýni af hálfu Slysavarnafélagsins Landsbjargar að þinglegri meðferð þessa máls verði lokið í lok árs 2020. Komi til þess að frumvarpið verði samþykkt á árinu 2021 eru að sjálfsögðu engar athugasemdir gerðar við það að gildistaka laganna verði miðuð við 1. janúar 2021.
52. Í öðru lagi þá skal á það bent að þegar fram kom frumvarp á 150. löggjafarþingi um skráningarskyldu félaga til almannaheilla með starfsemi yfir landamæri, sem svo varð að lögum nr. 119/2019, þá þótti ekki ástæða til þess að fresta gildistöku þeirra laga til þess að gefa fyrirtækjaskrá svigrúm til þess að setja upp þá almannaheillafélagaskrá sem gert er ráð fyrir að sé til staðar samkvæmt þeim lögum. Í tilviki þeirra laga var frumvarp lagt fyrir Alþingi þann 7. október 2019, það samþykkt sem lög frá Alþingi tveimur dögum síðar eða þann 9. október 2019 og þar kom fram að lögin tækju strax gildi. Þá segir beinlínis í 2. mgr. 1. gr. áðurnefndra laga að: „[s]kylt er að skrá félag skv. 1. mgr. í almannaheillafélagaskrá sem ríkisskattstjóri starfrækir“. Ennfremur er í lögnum að finna sérstakan kafla (VII. kafla) um hvernig staðið skuli að skráningu félaga í almannaheillafélagaskrá. Af þessu má ráða að almannaheillafélagaskrá hefur verið starfrækt hjá Skattinum (áður ríkisskattstjóra) síðan í október 2019. Ekki verður því séð að röksemdir fyrir frestun gildistöku laganna og þess hagræðis sem lögin kæmi til með að fela í sér fáið staðist af þeirri ástæðu einni að gefa þurfi Skattinum svigrúm til að koma umræddri almannaheillafélagaskrá á koppinn.
53. Í þriðja lagi þá eru þegar til staðar að gildandi rétti heimildir fyrirtækja í atvinnurekstri til þess að draga frá skattskyldum tekjum sínum gjafir og framlög til tiltekinna málaflokka, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 31. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt. Er því vart ástæða til þess að fresta hækkun hlutfalls þess gjafafrádráttar. Hið sama á við um tímamörk þau sem mælt er fyrir um í ákvæði 1. tölul. 5. mgr. 2. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt. Þar eru þegar til staðar tiltekin tímamörk, sem lagt er til að verði rýmkuð í frumvarpinu. Ekki verður séð að ástæða sé til þess að nauðsynlegt sé að fresta því að rýmka þau tímamörk.
54. Í fjórða lagi má leiða líkum að því að hægt væri að leysa framangreind álitaefni með útfærslu bráðabirgðaákvæði við frumvarpið til þess að mæta því millibilsástandi sem kann að skapast þar til opinni almannaheillafélagaskrá hefur verið komið á laggirnar. Í stað þess að fresta gildis-

töku með þeim hætti sem gert er í frumvarpinu og þar með því hagræði sem þar er mælt fyrir um fyrir almannaheillafélög þessa lands væri hægt í bráðabirgðaákvæði að mæla fyrir um að skilyrði um skráningu á almannaheillafélagaskrá taki fyrst gildi 1. júlí 2021. Slíkt væri í samræmi við meðalhóf og gengi ekki lengra en nauðsyn krefur að teknu tilliti til þeirra markmiða sem að er stefnt með frumvarpinu.

55. Í fimmta lagi, hvað varðar frestun á gildistöku 8. gr. frumvarpsins (endurgreiðsla virðisaukaskatts vegna vinnu á byggingarstað o.fl.) til 1. janúar 2022, er slíkt skiljanlegt enda er í gildandi lögum að finna bráðabirgðaákvæði sem gengur lengra heldur en mælt er fyrir um í frumvarpinu. Núverandi bráðabirgðaákvæði XXXIV laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, gildir hins vegar aðeins til 31. desember 2020, en kynnt hefur verið mál í samráðsgátt stjórnvalda þar sem gert er ráð fyrir því að ákvæðið verði framlengt til og með 31. desember 2021. Mikilvægt er að framgangur þess máls haldist í hendur við fyrirhugaða gildistöku umræddrar 8. gr. frumvarpsins þannig að ekki skapist tímabil þar sem endurgreiðsluheimildir virðisaukaskatts falla niður tímabundið.

III.8) Önnur atriði sem Slysavarnafélagið Landsbjörg vill koma á framfæri í tengslum við frekari vinnslu frumvarpsins

56. **Lækkun og/eða heimildir til lækkunar fasteignaskatts.** Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar hefði farið vel á því ef frumvarpið hefði einnig tekið á mögulegri undanþágu og/eða lækkun fasteignaskatts, en félagið telur ýmis rök standa til þess að fasteignir þær sem nýttar eru undir starfsemi slysavarnadeilda og björgunarsveita víðs vegar um landið ættu að njóta einhvers konar undanþágu þegar kemur að greiðslu fasteignaskatts.
57. Í greinargerð með frumvarpinu er tiltekið að í lögum nr. 4/1995, um tekjustofna sveitarfélaga, séu nú þegar til staðar heimildir fyrir sveitarstjórnir til að veita styrki til greiðslu fasteignaskatts þar sem fram fer starfsemi sem ekki er rekin í ágóðaskyni, svo sem menningar-, íþrótt-, æskulýðs- og tómstundastarfsemi og mannúðarstörf. Tekið skal fram að slíkar styrkveitingar jafngilda ekki né heldur koma í staðinn fyrir heimildir til undanþágu fasteignaskatts að öllu leyti eða hluta. Þá snýr athugasemdin einnig að jafnræðissjónarmiðum þegar kemur að slíkri skattlagningu enda verður vart séð hvers vegna þær fasteignir sem undanþegnar eru fasteignaskatti samkvæmt lögum nr. 4/1995, um tekjustofna sveitarfélaga, skuli njóta slíkrar sérstöðu umfram þær fasteignir sem nýttar eru undir starfsemi björgunarsveita og slysavarnadeilda.
58. Samkvæmt staflíðum a. til c. í 1. mgr. 5. gr. laga nr. 4/1995, um tekjustofna sveitarfélaga, eru eftirfarandi fasteignir ásamt lóðarréttindum undanþegnar fasteignaskatti:
- a. kirkjur og bænahús íslensku þjóðkirkjunnar og annarra trúfélaga og samkomuhús skráðra lífsskoðunarfélaga sem hlotið hafa skráningu þess ráðuneytis er fer með málefni þjóðkirkjunnar;
 - b. safnahús, að því leyti sem þau eru ekki rekin í ágóðaskyni;
 - c. hús erlendra ríkja, að svo miklu leyti sem þau eru notuð af sendimönnum þeirra í milli-ríkjaerindum, og hús alþjóðastofnana, eftir því sem kveðið er á um í alþjóðasamningum sem Ísland er aðili að og öðlast hafa stjórnskipulegt gildi hér á landi.
59. Þær fasteignir sem nýttar eru undir starfsemi björgunarsveita og slysavarnadeilda víðs vegar um landið eru nauðsynlegur þáttur starfseminnar. Starfsemi sem viðurkennt er að sé þjóðfélagslega mikilvæg. Ekki aðeins er um að ræða geymslustað fyrir björgunarbúnað og tæki heldur eru slíkar fasteignir einnig samkomustaður þar sem fram fer margs konar félags- og forvarnastarf á vegum björgunarsveitanna og slysavarnadeildanna. Í því sambandi má meðal

annars nefna að slíkar fasteignir eru miðstöð starfs þeirra 48 unglíngadeilda sem starfa undir merkjum Slysavarnafélagsins Landsbjargar víðs vegar um landið, þar sem mikill fjöldi unglínga hefur fundið athafnaþrá sinni farveg til heilbrigðra og uppbyggilegra starfa. Þá verður einnig að telja að starfsemi unglíngadeildanna hafi umtalsvert forvarnagildi.

60. Í ljósi þess að undanþága a. liðar 1. mgr. 5. gr. nr. 4/1995 er ekki lengur aðeins takmörkuð við kirkjur og bænahús íslensku þjóðkirkjunnar heldur tekur einnig til kirkna og bænahúsa annarra trúfélaga og samkomuhúsa skráðra lífsskoðunarfélaga er að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar eðlilegt á grundvelli jafnræðissjónarmiða að einnig verði veitt sambærileg undanþága vegna fasteigna sem nýttar eru undir starfsemi björgunarsveita og slysavarnadeilda enda ljóst að þar fer ekki síður fram starf sem er uppbyggilegt og almenningi til heilla.

61. Með vísan til framangreinds leggur Slysavarnafélagið Landsbjörg til að fjármála- og efnahagsráðuneytið taki til skoðunar eftirfarandi viðbót við 1. mgr. 5. gr. (nýr staflíður d.) laga nr. 4/1995, um tekjustofna sveitarfélaga, verði bætt við hina áformuðu lagasetningu:

„Fasteignir sem ýmist eru ætlaðar eru fyrir starfsemi björgunarsveita eða slysavarnadeilda enda liggi fyrir staðfesting Slysavarnafélagsins Landsbjargar á að viðkomandi fasteign verði einungis notuð í þágu björgunarsveita eða slysavarnadeilda.“

62. Verði það ekki talið við hæfi að tilgreina starfsemi björgunarsveita og slysavarnadeilda sérstaklega í lagatextanum mætti hugsa sér að ákvæðið, þ.e. nýr staflíður d. í 1. mgr. 5. gr. laga nr. 4/1995) gæti verið útfært með eftirfarandi hætti, sem er í handa þess sem nú þegar kemur fram í hinni fyrirhuguðu lagasetningu:

„Fasteignir sem ætlaðar eru fyrir starfsemi lögaðila sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, og starfa til almannaheilla enda liggi fyrir staðfesting á skráningu viðkomandi lögaðila í almannaheillafélagaskrá.“

63. Verði talið að um of mikið inngrip sé að ræða í tengslum við tekjuöflun sveitarfélaga að undanþágja alfarið frá fasteignaskatti fasteignir sem ætlaðar eru undir starfsemi félaga sem starfa í þágu almannaheilla að þá þykir Slysavarnafélaginu Landsbjörg engu að síður rétt að bætt verði við heimildarákvæði í lög nr. 4/1995, um tekjustofna sveitarfélag sem heimili sveitarstjórnnum að veita ívilnanir þegar kemur að álagningu fasteignaskatts vegna fasteigna sem ætlaðar eru fyrir starfsemi björgunarsveita og slysavarnadeilda. Þannig yrði sveitarstjórnnum a.m.k. gefið færi á að veita slíkar ívilnanir ef svo bæri undir og viðkomandi sveitarstjórn teldi það rétt. Ekki verður séð að gildandi rétti að sveitarstjórn, jafnvel þótt hún væri reiðubúin til þess að veita slíkar ívilnanir, væri stætt á því að veita undanþágu eða ívilnun frá greiðslu fasteignaskatts. Því er mikilvægt að sett lög bjóði a.m.k. upp á slíkan möguleika. Slíkt ákvæði gæti bæst við sem 6. mgr. 5. gr. laga nr. 4/1995 og verið svohljóðandi:

„Heimilt er sveitarstjórn að lækka eða fella niður fasteignaskatt af fasteignum sem ýmist eru ætlaðar fyrir starfsemi lögaðila sem falla undir 4. tölul. 4. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, og starfa til almannaheilla enda liggi fyrir staðfesting á skráningu viðkomandi lögaðila í almannaheillafélagaskrá og að í undir starfsemi sem er í þágu almannaheilla.“

64. Slík heimild til undanþágu frá greiðslu fasteignaskatts er frábrugðin þeim heimildum sem sveitarstjórnir hafa til styrkveitinga að gildandi lögum, enda eru slíkar styrkveitingar óvissar milli ára og meðal annars háðar samningum einstakra almannaheillafélaga við viðkomandi sveitar-

stjórnir sem og fjárhagsáætlunum viðkomandi sveitarfélaga. Slíkt getur valdið óvissu og stuðlað að mismunum milli aðila sem þó eru í sambærilegri stöðu. Mun markvissara væri ef mælt væri fyrir um það í settum lögum með skýrum, almennum og gagnsæjum hætti að fasteignir sem nýttar eru undir starfsemi almannaheillafélaga væru undanþegnar fasteignaskatti í heild eða hluta, eða sveitarstjórnnum gert kleift að veita slíkar undanþágur.

65. Þá má einnig benda á að samkvæmt upplýsingum sem Slysavarnafélagið Landsbjörg hefur fengið frá systursamtökum sínum erlendis að þá tíðkast víða svokölluð blönduð aðferð. Í því felst að félög sem starfa til almannaheilla eru undanþegin tilteknum hluta fasteignaskatta en það lagt í hendur sveitarstjórna á því svæði þar sem viðkomandi starfsemi fer fram hvort frekari niðurfellingar komi til álita. Í Bretlandi er það t.a.m. svo að félög sem starfa í þágu almannaheilla fá 80% skyldubundna niðurfellingu fasteignaskatta, en sveitarstjórnnum er heimilt að gefa eftir 20% til viðbótar kjósi þær svo.

66. Undanþágur frá greiðslu virðisaukaskatts af björgunarbúnaði og björgunartækjum.

Samkvæmt 8. mgr. 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt skal endurgreiða virðisaukaskatt af innflutningi eða kaupum á ökutækjum sem ætluð eru fyrir starfsemi björgunarsveita, enda liggi fyrir staðfesting landssamtaka björgunarsveita á því að viðkomandi ökutæki verði einungis notað í þágu björgunarsveita. Slík ökutæki eru einnig undanþegin vörugjaldi, sbr. n. lið 1. mgr. 4. gr. laga nr. 29/1993, um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl. Þá segir í 12. tölul. 1. mgr. 7. gr. tollalaga nr. 88/2005, að tollur skuli lækkaður, felldur niður eða endurgreiddur „af björgunarbúnaði og björgunartækjum, enda liggi fyrir staðfesting landssamtaka björgunarsveita á að búnaðurinn verði einungis nýttur í starfsemi björgunarsveita.“

67. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar má færa rök fyrir því að framangreind undanþága 8. mgr. 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, eigi ekki aðeins að ná til ökutækja sem ætluð eru fyrir starfsemi björgunarsveita, heldur einnig til annarra aðfanga sem nýtt eru í starfsemi félagsins og eininga þess, einkum og sér í lagi þó björgunartækja og björgunarbúnaðar. Það er enda í samræmi við þá undanþágu sem þegar er að finna í tollalögum. Athugasemd þessi lýtur að því að gætt sé samræmis á milli tollalaga og laga um virðisaukaskatt þegar kemur að undanþágum fyrir björgunartæki og -búnað.

68. Tæknilegar framfarir síðustu ára og áratuga eru þess eðlis að björgunartæki og -búnaður eru sífellt að verða tæknilega fullkomnari og eru nú t.a.m. nýtt flygildi (drónar), kafbátar og annars konar dýr og sérhæfður tækjabúnaður við leitar- og björgunarstörf. Að mati Slysavarnafélagsins Landsbjargar er full ástæða til þess að tekið verði til skoðunar í tengslum frekari vinnslu frumvarpsins hvort ástæða sé til að útvíkka gildissvið framangreindrar undanþágu 8. mgr. 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, til þess að hún nái einnig til annarra sérhæfðra aðfanga sem nauðsynleg eru í tengslum við starfsemi björgunarsveita og slysavarnadeilda og þá einkum og sér í lagi til sérhæfðs björgunarbúnaðar og björgunartækja sem nýtist við leitar- og björgunarstörf. Í þessu sambandi má vísa til þess að í Svíþjóð njóta sænsku sjóbjörgunarsamtökin (Sjöräddnings sällskapet) sérstakrar lögbundinnar undanþágu þar sem kaup og sala björgunartækja og björgunarbúnaðar er undanþegin virðisaukaskatti.

69. Ákvæði 8. mgr. 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með þeim breytingum sem Slysavarnafélagið Landsbjörg leggur til gæti verið svohljóðandi (viðbót feitletuð):

„Endurgreiða skal virðisaukaskatt af innflutningi eða kaupum á ökutækjum, björgunarbúnaði og björgunartækjum sem ætluð eru fyrir starfsemi

*björgunarsveita, enda liggi fyrir staðfesting landssamtaka björgunarsveita á því að viðkomandi ökutæki, **björgunarbúnaður og björgunartæki** verði einungis notuð í þágu björgunarsveita.*

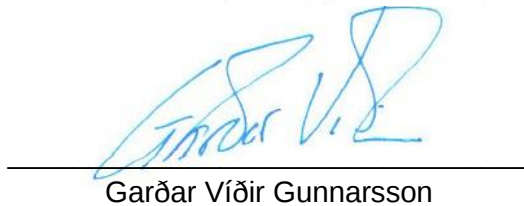
V. NIÐURLAG

70. Líkt og áður segir þá fagnar Slysavarnafélagið Landsbjörg drögum frumvarpsins sem fram eru komin í samráðsgátt stjórnvalda og telur að um mikla réttarbót verði að ræða fyrir þriðja geirann og þau félög og félagasamtök sem starfa hér á landi í þágu almannaheilla. Sú nálgun sem tekin er í frumvarpinu og lýtur að skilgreiningu hugtaksins „*almannaheill*“ og skráningu á almannaheillafélagaskrá er skynsamleg en gæta verður að þau skilyrði sem félög og félagasamtök þurfa að uppfylla til þess að geta talist almannaheillafélög komi fram með skýrum og gagnsæjum hætti í settum lögum.
71. Líkt og fram kemur í umsögn þessari lúta athugasemdir Slysavarnafélagsins Landsbjargar við efni frumvarpsins fyrst og fremst að því að skýra tiltekin atriði frekar til þess að forða því að upp geti komið vafamál síðar við skýringu lagatextans, auk þess sem félagið telur á nokkrum stöðum ástæðu til að ganga lengra en lagt er upp með í texta frumvarpsins.
72. Á Íslandi búum við að því að hér starfa þúsundir sjálfbóðaliða af alúð og krafti í þágu almannaheilla og er þessi mannauður ekki síður auðlind frekar en náttúruöflin. Það er því mikilvægt að ekki verði lagður steinn í götu þessara kraftmikla fólks sem felst í þyngjandi formreglum þegar kemur að því að nýta þá skattalegu hvata sem felast í hinn áformuðu lagasetningu.
73. Að lokum lýsa Slysavarnafélagið Landsbjörg og einingar þess sig reiðubúin til að vinna með skrifstofu skattamála í fjármála- og efnahagsráðuneytinu í þágu þeirra markmiða sem búa að baki frumvarpinu við frekari vinnslu þess og til allra góðra verka á þessu sviði.

Virðingarfyllt

f.h. Slysavarnafélagsins Landsbjargar

Jón Svanberg Hjartarson

Garðar Víðir Gunnarsson